

N:o 72.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren — 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af rätt till bearbetande af marmorfyndigheter å kronojord.

(Statsutskottets utlåtande n:o 51.)

Till Konungen.

Under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 7 mars 1902 har Eders Kongl. Maj:t uti en till Riksdagen samma dag aflåten proposition föreslagit Riksdagen att för tiden intill den 15 maj 1903 medgifva, att Eders Kongl. Maj:t finge

dels åt svenske män bevilja tillstånd att mot den årliga afgäld och under de vilkor i öfrigt, Eders Kongl. Maj:t bestämde, å kronojord inom visst å marken utstakadt område under en tid för hvarje gång af högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra anträffade marmorfyndigheter, med rätt för koncessionsinnehafvaren att, derest Eders Kongl. Maj:t efter upplåtelse-tidens utgång pröfvade ny upplåtelse af området böra ske, ega företrädesrätt till öfverenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de vilkor, Eders Kongl. Maj:t då på grund af sig företeende omständigheter kunde finna godt bestämma,

dels ock åt sådan koncessionsinnehafvare för den tid, hvarunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning af verkstäder och arbetarebostäder, med skyldig-

het för koncessionsinnehafvaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämdes genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgifvande.

Då, på sätt under ärendets behandling framhållits, bearbetande af marmorfyndigheter icke lämpligen kan ske för kronans räkning, utan torde böra öfverlemnas åt den enskilda företagsamheten och då de för upplåtelse af rätt till bearbetande af sådana fyndigheter nu föreslagna vilkor öfverensstämman med dem, som vid 1893 års riksdag uppställdes för rätt till apatitbrytning, har Riksdagen för tiden intill den 15 maj 1903 medgifvit, att Eders Kongl. Maj:t må ega

dels åt svenske män bevilja tillstånd att mot den årliga afgäld och under de vilkor i öfrigt, Eders Kongl. Maj:t bestämmer, å kronojord inom visst å marken utstakadt område under en tid för hvarje gång af högst tio år med andras uteslutande med arbete belägga och sig tillgodogöra anträffade marmorfyndigheter, med rätt för koncessionsinnehafvaren att, derest Eders Kongl. Maj:t efter upplåtelse-tidens utgång pröfvar ny upplåtelse af området böra ske, ega företrädesrätt till öfvenskommelse om fortsatt arbete med fyndighetens tillgodogörande på de vilkor, Eders Kongl. Maj:t då på grund af sig företeende omständigheter kan finna godt bestämma,

dels ock åt sådan koncessionsinnehafvare för den tid, hvarunder koncessionen beviljats, upplåta erforderlig mark för vägar samt för anläggning af verkstäder och arbetarebostäder, med skyldighet för koncessionsinnehafvaren att för sålunda åt honom upplåtna förmåner gälda visst årligt arrende, som bestämmas genom särskild uppskattning före upplåtelsens medgifvande.

Stockholm den 10 maj 1902.

Med undersätlig vördnad.
